

Kázeň z ev. Služieb Božích v Bratislave (Lamač/NK), 9. nedeľa po Sv. Trojici, 14. 8. 2022, 10.00/18.00 h, ES 192, 265, 222, Žalm 145, 1 – 6, Antifóna 56

Matúš 6, 10a: (Otče náš) „*Príď kráľovstvo Tvoje!*“

Milí bratia a milé sestry!

Pojmu *kráľovstvo* rozumieme v súčasnosti inak, ako ľudia v staroveku. V našom chápaní je kráľovstvo predovšetkým územie a štát, ktorý sa na ňom rozkladá. Až potom ho spájame s panovníkom – kráľom, cisárom. A až v treťom rade sa zaujíname, kto tam je kráľom v súčasnosti.

V biblických dobách to bolo inak: keď sa povedalo kráľovstvo, na prvom mieste bol kráľ a až od neho sa odvíjalo kráľovstvo. To bolo tam, kde ľudia uznávali kráľovu autoritu. A od tých, ktorí uznávali autoritu tohto vládca, sa odvíjalo územie. Napr. Dávid už bol pomazaný za kráľa, no musel ešte unikať pred úkladmi Saula. Alebo keď sa proti nemu vzbúril jeho syn Absolón, Dávidovo kráľovstvo sa obmedzovalo na skupinu tých, ktorí mu zostali verní a na územie, kde ho ešte prijali. V krajnom prípade bolo jeho kráľovstvom okolie jaskyne, v ktorej nocovali (por. 1. Samuelova 22. kap. či 2. Samuelova 17. kap.)

Otázka teda neznela: kde (je kráľovstvo), ale kto (je kráľom). Čo sa Božieho kráľovstva týka, **kráľom je Boh.**

Čiže **kráľovstvo Božie nie je predovšetkým územie. Božie kráľovstvo je všade tam, kde má Boh ľudí, ktorí uznávajú**

Jeho vládu, Jeho autoritu, poslúchajú Ho, žijú podľa Jeho zákonov.

Podobne ako otázka **neznie: kde, ale kto, neznie otázka ani kde, ale kedy.** Podobne ako Božie kráľovstvo nie je predovšetkým územie, svedčí Biblia aj o tom, že **Božie kráľovstvo nie je niekde ďaleko, nie je to niečo, čo nastane až raz – až niekedy potom.**

V momentoch, keď nám je daná sila zhora, aby sme niekomu odpustili, vo chvíli, keď druhému prestaneme závidieť a bude nám na blížnom záležať viac, ako na vlastnom pohodlí, v okamihu, keď sa nesnažíme odplatiť zlým za zlé, keď pomáhame bez toho, aby sme očakávali vďaku, keď sa prestaneme obávať o zajtrajšok a začneme sa viac spoliehať na Boha – vtedy sa ocitáme v Božom kráľovstve, nahliadli sme doň. A zároveň aj tomu, ktorému sme odpustili, nezištne pomohli, nevrátili ranu, sme pomohli okúsiť niečo z Božieho kráľovstva.

Božieho kráľovstvo však nie je ďalším stupňom vývoja ľudskej spoločnosti, **prichádza z Božej strany.** Jeho nositeľom je **Pán Ježiš. Božie kráľovstvo prichádza s Ním.** K Ježišovmu príchodu nezavelila náhoda. Jeho príchod nevymohlo ani ľudské úsilie. *Keď prišla plnosť času, poslal Boh Syna svojho, narodeného zo ženy* (Galatským 4, 4) a veci dostali spád. **V Ježišovi – Jeho prvom príchode,**

prišlo Božie kráľovstvo, je medzi nami (Lukáš 17, 21), je prítomné vo svete. Zatiaľ však nie vo svojej plnosti. **Nádherná plnosť Božieho kráľovstva sa stane zjavnou pri druhom príchode Pána Ježiša Krista** na konci svetových dejín.

Medzi tým, keď Pán Ježiš prišiel na zem prvý raz, ukázal nám, aká je Božia vôľa, aký je Bohu milý – vskutku ľudský život a medzi Ježišovým druhým príchodom žijeme v čase plnom napätia. Vo svete sa dejú zlé veci, ľudí „kosia“ epidémie a zhubné choroby, prepukajú vojny, dôsledkom ktorých je núdza, opustené deti, dokaličení ľudia, neochota zmieriť sa, atď. Vystáva otázka: Akáže teda Božia vláda, akéže Božie kráľovstvo?...

Odpoveď kresťana je: verím, že **zlo nebude pôsobiť večne, základ bol položený – na kríži Golgoty a pri Ježišom vzkriesení**. Síce žijeme v dobe, v ktorej sa deje mnoho zlého, zároveň je to čas, keď viera v príchod nového veku plnosti Božieho kráľovstva prináša radosť a pomáha nám vidieť až za horizont smrti.

Tí, ktorí pravidelne prichádzajú na Služby Božie a ďalšie podujatia v cirkvi neraz veľmi reálne okúsili pomoc prichádzajúcu akoby z druhého brehu a do zápasov všedných dní odchádzajú posilnení vo viere. Hoci vedia, že

sami veľa síl nemajú, že nie sú žiadni duchovní superhrdinovia, predsa sa odvažujú prosiť: *Príď kráľovstvo Tvoje!* Príď už! **Nech sa Božia vláda čím väčší prejavuje aj v pozemských pomeroch**. Nech Božia vláda zo skrytosti a zneuznania prichádza ku cti a uznaniu. Nie až potom, keď zomrieme, ale už tu a teraz, v tomto svete, v nás, v mojom živote. – Otče, tam, vládni!

Príď kráľovstvo Tvoje! je aj prosba: **Pane daj, aby som nestál v ceste Tvojmu kráľovstvu, nebol mu prekážkou. Posilni ma** v dôvere, že Božie kráľovstvo prichádza i **v ochote byť jeho služobníkom**.

Sobáš je prehlásením: Odovzdávam sa ti a prijímam ťa. Podobne slová: *Príď kráľovstvo Tvoje!* sú prehlásením: Otče, hlásim sa do práce na budovaní Božieho kráľovstva, na stavbe Božieho usporiadania sveta. Bože, urobím, čo mi poradiš. Nebudem konať podľa svojej mienky a vkusu, ale budem počúvať a poslúchať Teba. Božie kráľovstvo nech príde do môjho srdca.

Áno, modliac sa: *Príď kráľovstvo Tvoje!* prosíme: **Otče, uisti nás, že sa nikoho nezriekaš a svoje kráľovstvo chceš budovať s nami**. Nech ono príde do našich srdc, aby si vládol z nášho vnútra. Nech príde do našich rodín, na naše pracoviská, k ľuďom, ktorých nám posielaš do cesty, aby

sme im skutkom i slovom dosvedčili, že ich miluješ a chceš dať zmysel ich životu.

V Codexe D – v jednom zo starých rukopisov evanjelia podľa Lukáša je v modlitbe Otče náš namiesto slov: *Príď kráľovstvo Tvoje!* veta: **Nech sa nás zmocní Duch Svätý a prečistí nás, očistí nás.** – Je to **výstižný preklad prosby Príď kráľovstvo Tvoje!**

Vážnou otázkou je: Chceme naozaj prijať zákony Božieho kráľovstva, žiť v súlade s nimi? Chceme, aby Pán hovoril do našich „kráľovstiev“, do toho, čo sa deje v našich domovoch, rodinách, firmách? Chceme odložiť svoje predstavy o tom, ako by to v Božom kráľovstve malo vyzerať?

Božie kráľovstvo nie je predovšetkým územie. No predsa **treba prekonať hranice, medzi kráľovstvom, kde som pánom ja, medzi kráľovstvami, ktoré ma ovládajú a medzi Božím kráľovstvom.** Chyby, viny, hriechy mám – **môžem nechať na hranici. Pán Boh mi to milosrdne umožňuje.** Stáva sa, že sa bojíme, že veci nepôjdu podľa nás, že to nebude po mojím. *Príď kráľovstvo Tvoje!* je vyznanie: **Nechcem sa báť žiadnych mocí tohto sveta,** lebo sú obmedzené a dočasné, kým Božie kráľovstvo je večné. **Nič nepredstavuje život natoľko – život v plnosti –**

ako Božie kráľovstvo. Ak sa niekde skutočne žije, tak tam – v Božom kráľovstve. Preto sa nemusíme báť smrti. Hoci, kvôli účasti na Božom, kráľovstve, nemusím zomrieť. Niečo z neho môžem ochutnať už tu.

Pán Ježiš hovoril o Božom kráľovstve v podobenstvách – lebo **Boh, Jeho kráľovstvo sa nevojde do slov.** V liste Rímskym 14, 7 Sväté písmo aspoň 3 slovami približuje, čo je to Božie kráľovstvo:

Spravodlivosť – narovnanie práva tým, ktorým ublížili, odpustenie. Spravodlivosť ako pomoc pre život s Bohom, ako prečistenie, odstránenie toho, čo je v nás zlé.

Pokoj – zmierenie, upokojenie, návrat k harmónii, súladu, vyváženosti.

Radosť – opak zármutku. Milé spoločenstvo – oveľa lepšie ako na svadbe.

Božie kráľovstvo je Božie. Príde aj bez našich modlitieb. O Božie kráľovstvo však máme prosieť, lebo nám hrozí, že naň zabudneme. Za príchod Božieho kráľovstva sa máme modliť, lebo potrebujeme zažívať, ako sa vzťah k sebe, vzťahy s ľuďmi i Bohom zosúladzujú s tým, čo učil a na vlastnom život nám ukázal Pán Ježiš Kristus. Je to proces, podobne ako práca na peknom manželstve, na dobrej rodine, alebo aj na fungujúcej demokracii. Preto prosíme: *Príď kráľovstvo Tvoje! Amen.*

Použitím viacerých prameňov: **Martin Šfranko, evanjelický a. v. farár**